

Ing. Vladimír Krulík

Organizační členění rezortu Ministerstva obrany a realizace záměrů Bílé knihy o obraně

Jedna věc dnes vyžaduje nezměrnou odvahu: hlásat samozřejmosti.

Gilbert Keith Chesterton

Při pracích na Bílé knize o obraně se ukázalo, že nezanedbatelným problémem je chápání členění rezortu Ministerstva obrany a od něho odvozených odpovědností, kompetencí a vztahů při jeho řízení. Tento poznatek, při pracích na Bílé knize o obraně zřejmě poněkud podceněný, se jako problém znovu plně projevil nyní, při přípravě Střednědobého plánu rezortu (měl být k dispozici současně s Bílou knihou o obraně), jenž spolu s Ročním plánem rezortu Ministerstva obrany na rok 2012 vytvoří podrobnější plán prvních šesti let implementace Bílé knihy o obraně. Není pochyb o tom, že správné chápání členění rezortu Ministerstva obrany ovlivní i uvažování o strategických přístupech v rámci prací na Obranné strategii ČR.

Autor si klade za cíl přiblížit širší odborné veřejnosti tento problém, pokusit se zúžit prostor pro účelové kontraproduktivní manévrování a přispět k otevření diskuze na toto téma dříve, než budou v procesu implementace Bílé knihy o obraně navrhována a prosazována organizační opatření, založená na subjektivní interpretaci skutečného stavu jejich navrhovateli.

Záměr vlády, vyjádřený v jejím programovém prohlášení slovy: „Ministerstvo obrany vypracuje Bílou knihu, která se stane podkladem pro přípravu nové Obranné strategie ČR...“, je postupně naplňován. Bílou knihu o obraně (BKO) vláda schválila dne 18. 5. 2011 svým usnesením č. 369 a rezort Ministerstva obrany (rezort MO; MO) nyní stojí před dvěma klíčovými úkoly: vypracovat Obrannou strategii ČR a implementovat BKO.

Smyslem této stati je proto úvaha o základním organizačním členění rezortu MO a připomenutí některých poněkud pozapomenutých, či opomíjených pravidel výstavby a organizace rezortu MO. Článek může posloužit i k vyvrácení některých mýtů, jež jsou opakovaně používány pro prosazování partikulárních zájmů, mnohdy v rozporu s objektivním požadavkem hladkého řízení rezortu MO a všech jeho částí v potřebných rolích a funkcích. Organizační struktura, naplněná komplexně připraveným personálem, vybavená odpovídající výzbrojí a materiálem, vycvičená a organizačně připravená pro plnění svých funkcí, řízená účinnou řídicí strukturou, je totiž nositelem schopností, jejichž prostřednictvím je možno dosáhnout vytyčených cílů.

Úvod

Je jen málo opravdu důležitých záležitostí výstavby a rozvoje rezortu MO, které by neměly více či méně těsnou vazbu na jeho organizační členění. Při jednáních o těchto záležitostech rozdílného významu – koncepčních, záležitostí běžného řízení rezortu,

nebo činností vysloveně výkonných či provozních, jsou pro podporu návrhů řešení často uplatňována tvrzení různé povahy – od domnělé neujasněnosti organizačního členění rezortu MO, přes nesprávné členění, účelově dokazované odlišnými argumenty, až po krajní tvrzení o jednotlivém nerespektování či obcházení zákona v této zásadní věci. Úspěšnost či neúspěšnost takové argumentace závisí především na úrovni právního vědomí prostředí, v němž se jednotlivé věci posuzují, a o věcech se rozhoduje. Výjimkou nejsou případy, kdy je tento organizační aspekt podceněn. Důsledky na sebe nenechají dlouho čekat a odstraňují se zpravidla obtížně a pomalu, o čemž nejlépe vypovídá, jak si ukážeme dále, současný stav v tzv. přímo podřízených vojenských útvech a zařízeních MO.

Organizační členění rezortu MO je problémem jen formálním, a tudíž nepodstatným, jen zdánlivě. Začlenění jednotlivých organizačních prvků včetně větších organizačních celků, do nichž lze v armádě slučovat vojenské útvary, vojenská zařízení a vojenské záchranné útvary, je dáno základním určením jednotlivých prvků a vyšších celků. Organizační začlenění jednotlivých prvků je také jedním z velmi významných aspektů, od něhož se odvíjí struktura odpovědností, kompetencí a postavení vedoucích pracovníků stojících v jejich čele. Určuje i jejich vzájemné vztahy v procesech řízení rezortu MO, a to jak při řízení rozvoje potřebných schopností, tak při přípravě jednotlivých organizačních prvků i při jejich praktickém použití. Mohlo by se zdát, že v této věci nemůže nastat podstatnější problém, neboť základní členění rezortu MO je dáno příslušnou právní úpravou, a k vytváření organizačních prvků a ke stanovení organizačního uspořádání na nižších úrovních organizace jsou kompetence nastaveny zákony a vnitřními předpisy rezortu MO. Praxe, jak rovněž ukáže následující text, je ale poněkud jiná.

Příčinou nejistoty a často i přílišné libovůle při chápání, resp. interpretaci členění rezortu jsou bohužel i rezortní dokumenty vrcholové úrovně řízení oblasti zajišťování obrany ČR. Bezdůvodně v nich dochází k nerespektování zákonem daného stavu a jasně definovaným pojmům se „pro účely určitého konkrétního dokumentu“ dává jiný obsah. Paradoxem je, že se od sebe liší i tato účelově formulovaná vymezení v dokumentech schvalovaných jedním rozhodovacím místem – vládou. V konkrétních situacích při řešení problémů výstavby rezortu MO (ozbrojených sil; armády) je pak v praxi obtížné rozlišovat, ke kterému z odlišně formulovaných dokumentů vlastně mají být připravována věcná rozhodnutí vztahována – mimo jakoukoli pochybnost jsou v tomto případě pouze příslušná zákonná ustanovení. Nejčastěji je předmětem sporu nebo svévolného výkladu **obsah pojmu ozbrojené síly**. Za všechny poukážme na tři nejvýznamnější a nejobecnější případy členění odlišného od dikce zákona:

Vojenská strategie ČR – schválena vládou dne 23. 7. 2008 usnesením č. 907.

A. Úvod, čl. 1

1. *Vojenská strategie České republiky (ČR) představuje soubor základních principů zajišťování obrany státu a výstavby ozbrojených sil ČR (dále ozbrojené síly).⁽¹⁾ Vojenská strategie je východiskem pro zpracování navazujících strategií a koncepcí v oblasti zajišťování obrany a impulsem pro provedení případných legislativních změn.*

⁽¹⁾ *Ozbrojené síly ČR jsou pro účely Vojenské strategie ČR chápány odlišně od zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách ČR, a rozumí se jimi Armáda ČR, Vojenská policie a Vojenské zpravodajství.*

Dlouhodobá vize rezortu MO – vládou vzata na vědomí dne 23. 7. 2008 usnesením č. 908.

Bezpečnostní prostředí, čl. 5

- e) *Pokračující devastace životního prostředí může v dlouhodobém horizontu vést v některých oblastech ve světě ke katastrofálnímu úbytku zdrojů obživy, společenskému rozvratu a migračním tlakům. Podobné dopady může mít i změna klimatu. Lze předvídat zvýšení intenzity a četnosti přírodních katastrof jak ve světovém, tak i v regionálním měřítku. Z tohoto důvodu bude nutné udržovat schopnost ozbrojených sil⁽³⁾ podporovat orgány krizového řízení při řešení krizových situací nevojenského charakteru na vlastním území či v zahraničí.*

⁽³⁾ *Ozbrojené síly ČR jsou pro účely Dlouhodobé vize chápány odlišně od zákona č. 219/1999 Sb. o ozbrojených silách ČR a rozumí se jimi Armáda ČR, Vojenská policie a Vojenské zpravodajství.*

Bílá kniha o obraně – schválena vládou dne 18. 5. 2011 usnesením č. 369.

Východiska, čl. 1. 5

- 1.5 *Bílá kniha reaguje na dynamické proměny bezpečnostního prostředí v poslední dekádě a využívá zkušeností ozbrojených sil České republiky⁽¹⁾ (OS ČR) z nasazování v zahraničí, z jejich působení při živelních pohromách v České republice a z výcviku a aktivit s partnery ze Severoatlantické aliance a Evropské unie.*

⁽¹⁾ *Ozbrojené síly České republiky jsou pro účely Bílé knihy o obraně chápány odlišně, než jak jsou vymezeny zákonem č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, a rozumí se jimi Armáda České republiky (AČR), Vojenská policie, Vojenské zpravodajství, Vojenská kancelář prezidenta republiky a Hradní stráž.*

Takto nejednotný výklad zákonem definovaných pojmů, jak ukáže následující text, pak v praxi vede k návrhům organizačních opatření, které jsou často rozporná, nebo jsou na samé hranici zákona.

Právní úprava členění rezortu MO

Orgány státu včetně jakékoli jednotlivé části jejich organizační makrostruktury mohou vzniknout pouze na základě zákona, [1] nebo na základě rozhodnutí autority, zmocněné k takovému závažnému úkonu státní moci zákonem, a fungovat mohou rovněž pouze na základě zákona a v mezích zákona. I zde jistě platí zásada, že stát (a jeho orgány) smí (smějí) činit jen to, k čemu je určen (jsou určeny) zákonem. [2]

MO je orgánem státu a jakýkoli organizační prvek rezortu MO může vzniknout pouze přímo ze zákona, nebo rozhodnutím MO (samo je zřízeno kompetenčním zákonem), k němuž je MO výslovně zmocněno. Organizační prvky rezortu MO mohou být vytvářeny pouze k účelům, které zákon předpokládá. V rezortu MO tedy nemůže existovat žádný organizační prvek, u něhož by nebylo zřejmé, pro jaký zákonem předpokládaný účel, a na základě kterého konkrétního zákona, byl vytvořen (zřízen, vznikl) a působí.

S uplatněním této zásady lze kategorizovat prvky organizační struktury rezortu MO podle jejich právní podstaty:

A. Organizační prvky zřízené zákonem:

Ústřední orgán státní správy – Ministerstvo obrany, zřízeno zákonem č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy ČR. [3]

Z hlediska organizačního uspořádání ministerstva, coby ústředního správního úřadu, a jeho důsledků pro uspořádání procesů řízení (např. uspořádání personalistiky MO) a vzájemných služebních vztahů vedoucích zaměstnanců nelze pominout, přes všechny zvláštnosti jeho vzniku a působení v praxi, zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon). Tento zákon, jehož plná účinnost je opakovaně odkládána a podle aktuálního znění nabude plné účinnosti dnem 1. 1. 2015, obsahuje i ustanovení, jež účinnosti nabyla dnem vyhlášení, [4] přesto jsou i ona implementována jen pomalu a s velkými obtížemi.

Správní úřady: [5]

- vojenské správní úřady – krajská vojenská velitelství, zřízena zákonem č. 585/2004 Sb., o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon), [6]
- Úřad pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti – zřízen zákonem č. 309/2000 Sb., o obranné standardizaci, katalogizaci a státním ověřování jakosti výrobků a služeb určených k zajištění obrany státu a o změně živnostenského zákona, [7]
- správní úřady vojenských újezdů – újezdní úřady, zřízeny zákonem č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, [8]
- Vojenský lesní úřad – zřízen zákonem č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon). [9] Zvláštností tohoto úřadu, hodnou pozornosti v kontextu našeho tématu je, že jeho vedoucího jmenuje na návrh ministra obrany ministr zemědělství.

Vysoká vojenská škola – Univerzita obrany Brno (UO), zřízena zákonem č. 214/2004 Sb., o zřízení Univerzity obrany. [10] UO ve své činnosti a MO při jejím řízení se řídí zákonem č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách). [11] UO je jednou ze dvou českých státních vysokých škol.

B. Organizační prvky zřízené Ministerstvem obrany na základě zmocnění zákonem:

Střední odborná škola – Vojenská střední škola a Vyšší odborná škola MO v Moravské Třebové, zřízena MO na základě zmocnění zákonem č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon). [12] Svojí zřizovatelskou funkci MO naplnilo rozkazem ministra obrany (RMO) č. 15/1996, kterým byla zřízena Střední technická škola MO v Moravské Třebové. Později byl její název RMO č. 1/2006 upraven do současné podoby.

Státní podniky – jejich zakladatelem je MO podle zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku: [13]

- Vojenský opravárenský podnik 026 Šternberk, s. p.,
- Letecké opravny Malešice Praha, s. p.,
- Vojenské lesy a statky České republiky, s. p.

Příspěvkové organizace – jejich zřizovatelem je MO podle zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích: [14]

- Ústřední vojenská nemocnice Praha, p. o.,
- Vojenská nemocnice Brno, p. o.,
- Vojenská nemocnice Olomouc, p. o.,
- Ústav leteckého zdravotnictví Praha, p. o.,
- Vojenská lázeňská a rekreační zařízení, p. o.,
- Armádní Servisní, p. o. (do ledna 2012 Správa vojenského bytového fondu Praha, p. o.),
- Handball club DUKLA Praha, p. o.,
- Volejbalový klub DUKLA Liberec, p. o.,
- Vědecké a servisní pracoviště tělesné výchovy a sportu, p. o.

Součástí ozbrojených sil – ozbrojené síly ČR člení zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách ČR, na tři složky: armádu, Vojenskou kancelář prezidenta republiky (VKPR) a Hradní stráž (HS). [15]

Ve smyslu § 2 tohoto zákona mohou existovat tři kategorie součástí ozbrojených sil:

- vojenské útvary – jako samostatné bojové nebo výcvikové *součásti ozbrojených sil* s vlastním názvem, číselným označením a místem stálé dislokace. Vojenské útvary mohou nést propůjčené čestné nebo historické názvy, v jejich čele jsou velitelé;
- vojenská zařízení – jako samostatné *součásti ozbrojených sil*, určené k zajišťování potřeb ozbrojených sil s vlastním názvem, číselným označením a místem stálé dislokace. *Ustanovení o čestných nebo historických názvech vojenských zařízení zákon neobsahuje.* V jejich čele jsou náčelníci, vedoucí nebo ředitelé;
- vojenské záchranné útvary – jako samostatné *součásti armády*, určené k plnění humanitárních úkolů civilní ochrany a připravující se k plnění úkolů civilní ochrany pro dobu válečného stavu, s vlastním názvem, číselným označením a místem stálé dislokace. *Ani u vojenských záchranných útvarů zákon neobsahuje ustanovení o čestných nebo historických názvech.* V jejich čele jsou velitelé.

Z tohoto pohledu je VKPR vojenským zařízením, HS vojenským útvarem.

Armáda se člení na vojenské útvary, vojenská zařízení a vojenské záchranné útvary armády. Zřizuje je MO na základě zmocnění zákonem č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách ČR, [16] a podle § 13 tohoto zákona je může slučovat do větších organizačních celků. Organizační útvary této skupiny tvoří rozhodující část organizační struktury rezortu MO, a to jak z hlediska počtu personálu, tak především z hlediska jejich přínosu pro plnění poslání (rolí a funkcí) rezortu MO.

K součástí z nichž sestává armáda je pro přesnost třeba připomenout ustanovení § 7 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách ČR, podle něhož Generální štáb AČR zabezpečuje velení armádě a je součástí Ministerstva obrany. [17]

C. Organizační prvky s postavením v praxi nejasným či účelově interpretovaným:

Vojenský obor při Fakultě tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy Praha (VO FTSV UK) – zřízen byl v roce 1954 opatřením předsedy státního výboru pro tělesnou výchovu a sport ze dne 30. 7. 1954, čj. 1154/54-A/1. V rezortu MO bylo toto opatření realizováno rozkazem ministra národní obrany č. 21 ze dne 5. 8. 1954. V současné době VO FTVS UK vystupuje jako vojenské zařízení. Předmětem nejasností bývá postavení a podrobnosti fungování VO FTVS UK v rámci veřejné vysoké školy.

Úřad státního odborného dozoru – působí jako úřad zřízený pro vykonávání celorezortních působností ve věci státního odborného dozoru.

Působnost v této věci je ale ustanovením § 7 odst. 1 písm. d) zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách ČR, svěřena MO, [18] aniž by zákon zmocňoval ministerstvo tuto kompetenci dále delegovat. Vykonávání státního odborného dozoru nad bezpečností a ochranou zdraví při výkonu vojenské činné služby a bezpečností určených technických zařízení v rezortu MO přesto upravilo MO vydáním RMO č. 28/2002 Věstníku, kterým tuto působnost delegovalo na orgány státního odborného technického dozoru MO, které byly součástí Vojenského úřadu státního odborného technického dozoru. Ten ale nebyl jako správní úřad řádně zřízen a je tedy běžným vojenským zařízením – součástí ozbrojených sil, resp. armády ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3) zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách ČR. Pozdější úpravy organizační struktury a názvu úřadu byly prováděny standardními opatřeními v rámci systému organizačních mobilizačních a dislokačních změn (OMDZ) v rezortu MO.

Vojenský vlečkový úřad – původně byl zřízen jako rozpočtová organizace zřizovací listinou ze dne 21. 12. 1995, čj. 243/17-106 OŘL GŠ. V rezortu MO byl k jeho zřízení vydán RMO č. 1/1995 Zřízení rozpočtové organizace Vojenský vlečkový úřad, podle něhož byl určen k provozování drah v oboru působnosti MO (vojenských vleček) a k provozování drážní dopravy na nich, podle zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách. [19] Na základě zákona č. 219/2000 Sb., o majetku ČR a jejím vystupování v právních vztazích, ve smyslu § 51, se stal dnem 1. 1. 2001 organizační složkou státu.

Vojenské zpravodajství (VZ) – zřízeno jako ozbrojená zpravodajská služba ČR zákonem č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, [20] jímž došlo ke sloučení dřívějšího Vojenského obranného zpravodajství a Vojenské zpravodajské služby. VZ je ve smyslu zákona č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách ČR součástí MO. [21]

VZ není součástí ozbrojených sil resp. armády a vojáci vykonávají službu ve VZ ve smyslu ustanovení § 6 odst. 1 písm. b) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání. [22]

Dosud nevyřešeným problémem je organizační **začlenění speciálních sil**. Současný stav je důsledkem poněkud ukvapeně připravených a uskutečněných organizačních opatření, jimiž byla realizována již zmíněná změna, při níž byly sloučeny Vojenská zpravodajská služba (ofenzivní složka) a Vojenské obranné zpravodajství (defenzivní složka). Speciální síly, do tohoto okamžiku podřízené náčelníkovi GŠ AČR v linii: NGŠ AČR – náčelník Vojenské zpravodajské služby – speciální síly, tehdy nebyly ponechány v armádě a byly převedeny do podřízenosti ředitele VZ.

Současný stav má i některé další pozoruhodné souvislosti, z nichž poukážme na jednu, jež se implementace BKO dotýká prostřednictvím záměru mnohem většího využívání aktivních záloh. Jsou-li totiž speciální síly součástí VZ, čemuž nasvědčuje jejich

současné podřízení řediteli VZ a všechny běžné ukazatele jejich fungování, pak by patrně v útvarech speciálních sil nemohli bez změny zákona vojáci ze zálohy službu vůbec vykonávat, nebo by službu vykonávali v rozporu se zákonem č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze. [23] Tento nikoli nepodstatný problém bude odstraněn v okamžiku, kdy bude realizováno opatření, které velmi prozíravě předpokládá ustanovení 10.31. BKO a speciální síly se vrátí organizačně do armády. [24]

Vojenská policie (VP) – vytvořena byla v roce 1992 zákonem č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, jako služba Československé armády. [25] Pozdějšími změnami na tomto postavení VP k žádným změnám nedošlo. Novelou, provedenou zákonem č. 39/1995 Sb., bylo pouze vymezení VP jako služby Československé armády změněno na službu Armády České republiky. Na uspořádání věci nic nezměnil ani zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách ČR, který v § 3 české ozbrojené síly člení na armádu, VKPR a HS. Předpokládá samozřejmě, že VP je součástí armády. Bylo-li by vůlí zákonodárce na dosavadním organizačním začlenění VP cokoli změnit, bezpochyby by tuto vůli vtělil do zákona a VP by definoval ve zmíněném ustanovení zákona č. 219/1999 Sb. jako samostatnou složku ozbrojených sil. Jiné by v takovém případě bylo i znění souvisejících ustanovení zákonů č. 220/1999 Sb. a č. 221/1999 Sb. Novelou, provedenou zákonem č. 213/2000 Sb., bylo toto již nadbytečné ustanovení ze zákona odstraněno a zákonodárce pouze zajistil, aby náčelník VP byl ze zákona přímo podřízen ministrovi obrany. [26]

V BKO (kapitole 11, Realizace Bílé knihy) je v rámcovém harmonogramu realizace BKO vyjádřen záměr vyřešit právní postavení VP jejím začleněním do armády. Takový záměr je z výše uvedených důvodů zřejmě nadbytečný.

Velmi často se ale nyní, při implementaci BKO, objevuje názor právě opačný, podle něhož by VP měla být naopak z AČR vyjmuta a novelou ustanovení § 3 odst. 2) zákona č. 219/1999 Sb. by jí měl být přiznán statut samostatné složky ozbrojených sil, což je uspořádání jistě možné. Podmínkou je úprava souvisejících právních předpisů.

V této souvislosti je na místě připomenout, že organizační začlenění VP má ještě jeden nezanedbatelný aspekt, zmíněný již u speciálních sil, který souvisí s jejich doplňováním ze zálohy a vykonáváním vojenských cvičení (vojenské činné služby) záloh u VP. Podle § 4 zákona č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze, vykonávají vojáci v záloze povolání na vojenské cvičení vojenskou činnou službu v útvarech AČR a HS. U VP jako součásti armády je tedy vykonávání vojenských cvičení záloh v souladu se zákonem. Bez změny zmíněného ustanovení zákona by se ale do kolize se zákonem výkon cvičení u VP dostal v případě, že by VP byla z AČR vyjmuta, a byl jí přiznán statut samostatné složky ozbrojených sil.

Přímo podřízené vojenské útvary a zařízení MO

V rezortu MO jsou dlouhodobě oficiálně používány pojmy „přímo podřízený vojenský útvar a zařízení MO“, nebo „přímo podřízený organizační útvar MO“ (PPÚZ MO) – rozlišuje se tak mezi PPÚZ MO v podřízenosti organizačních útvarů civilní části MO a GŠ AČR. To je samozřejmě možné, za předpokladu, že je nadále respektována právní podstata organizačních prvků zařazených mezi PPÚZ MO, a že se s nimi nadále zachází ve smyslu jejich určení.

Tento předpoklad ale v minulosti často neplatil. Některé PPÚZ MO se postupem času staly nástrojem, jehož prostřednictvím se organizační útvary MO snažily reagovat na tlak vyvíjený na snížení počtu personálu v ústředním správním úřadu – vybrané působnosti s odpovídajícím počtem systemizovaných míst byly převáděny do PPÚZ MO. V důsledku těchto změn často docházelo i k nezanedbatelným změnám určení dotčených PPÚZ MO.

V nedávné minulosti byl problém PPÚZ MO již jednou poměrně radikálně řešen, a to v průběhu roku 2001. V zásadě došlo k tomu, že PPÚZ MO, vykonávající působnosti které svou povahou patřily do ústředního správního úřadu, byly do ministerstva i začleněny, většina zbylých PPÚZ MO byla včleněna zpět do armády. Relativně samostatné postavení v přímé podřízenosti organizačních útvarů ministerstva bylo zachováno akreditovaným školám, některým správním úřadům a vybraným vysoce specializovaným zařízením. V důsledku těchto opatření ale vzrostl počet systemizovaných míst v ministerstvu o cca 1550 a počty armády se zvýšily o cca 850 systemizovaných míst. Přestože problém PPÚZ MO nebyl vyřešen důsledně, jednalo se o krok správním směrem. Problém ale v následujících letech přestal být vnímán jako podstatný a proces dokončen nebyl.

Počet PPÚZ MO je proměnlivý a pohybuje se dlouhodobě okolo 60 organizačních prvků, počet systemizovaných míst v PPÚZ MO je značný, srovnatelný je s celkovými počty pozemního vojska.

Skutečností je, že žádný z koncepčních materiálů, vypracovaných a schválených od zahájení transformace rezortu MO po vstupu ČR do Severoatlantické aliance, kategorii PPÚZ MO systémově nepředpokládá. [27] BKO se tohoto problému dotýká bohužel jen zčásti a nepřímě, když v článku 10.9 ve vztahu k PPÚZ MO předpokládá, že „činnosti koncepčního, normotvorného nebo správního charakteru, realizované v současnosti přímo podřízenými útvary a zařízeními Ministerstva obrany nebo velitelství sil, jsou převedeny na věcně příslušné organizační útvary ministerstva, včetně Generálního štábu AČR“. Jasný koncepční názor na PPÚZ MO nevyjadřuje.

Shrnutí – doporučení

V rámci procesu OMDZ v rezortu MO je nutné respektovat platnou právní úpravu a při vytváření nových organizačních prvků by tedy mělo být vždy jednoznačné, na základě jaké právní normy organizační prvek vzniká, a jakou tento organizační prvek má právní podstatu. V kontextu BKO se tato poznámka konkrétně týká např. záměru vytvořit Národní úřad pro vyzbrojování a Centrální nákupní úřad, nebo již zmíněných záměrů dotýkajících se VP. V obecné rovině lze respektováním této zásady předejít budoucím chybám.

S využitím tohoto kritéria je třeba posoudit všechny stávající PPÚZ MO. Jejich existenci, určení a organizační začlenění je žádoucí postupně uvést do souladu s platnou právní úpravou (s tím souvisí i možnost vykonávání služby vojáků – profesionálů i vojáků v záloze povolanych k činné službě, v těchto organizačních prvcích). Posouzení se nemohou vyhnout ani příspěvkové organizace. Je nutné respektovat zásadu, že zřídit lze pouze organizační prvek takové právní podstaty a určení, jaké výslovně předpokládá zákon. Existuje-li, nebo v budoucnu vznikne, odůvodněná potřeba vytvořit organizační prvek s věcným určením, nebo s žádoucím organizačním začleněním ve struktuře rezortu MO, pro které není právní opora, pak je třeba takovou oporu standardní legislativní cestou vytvořit.

Do pravidel OMDZ je nutné zakomponovat pojistky, jejichž prostřednictvím bude zabráněno jakémukoli obcházení zákona či jeho dezinterpretacím pro prosazování subjektivních či partikulárních zájmů. Případné výjimky (z pravidel OMDZ, nikoli ze zákona), které v systému zřejmě zabudovány být musejí, je nutné časově omezit a pravomoc k nim delegovat na nejvyšší možnou úroveň rozhodování.

Při řízení změn v organizaci rezortu MO je žádoucí jednoznačně upřednostnit schopnost pružně reagovat změnou schopností (včetně organizační makrostruktury i mikrostruktur) jednak na dynamicky se měnící bezpečnostní prostředí (vývoj hrozeb a z nich vyplývajících rizik) a současně i na vyvíjející se společenskou poptávku (v rozhodující míře formulovanou v právních předpisech, ukládajících rezortu MO nové povinnosti nebo rušících povinnosti dosud platné). Dosavadní těžkopádná a setrvačná nabídka mnohdy jen málo potřebných, nebo dokonce již překonaných a proto nepotřebných, schopností mnohých organizačních prvků, pro něž se jen obtížně hledá uplatnění, musí vést k posouzení jejich smyslu a k rozhodnutí o jejich organizační změně, nebo jejich zachování vůbec. [28]

V situaci kdy je rezort MO vystaven bezprecedentnímu snižování rozpočtu je nutné, dříve než se snižování počtů systemizovaných míst dotkne armády, Vojenské policie či Vojenského zpravodajství, přísně posoudit především právě PPÚZ MO. Účelné působnosti musejí být zachovány a organizačně začleněny správně, neúčelné zrušeny. V současné době již dochází k tlaku na zefektivnění a organizační zjednodušení celého bezpečnostního systému. Děje se tak na jedné straně nepřímou, prostřednictvím omezování financování ze státního rozpočtu, a současně i přímým tlakem vlády na redukci agend, úřadů a institucí – viz např. usnesení vlády ze dne 18. 1. 2012 č. 53 k přípravě námětů na redukci agend, úřadů a institucí. Nic nenavádí tomu, že by tlak měl polevit a neexistuje ani žádný důvod, proč by se měl vyhnout rezortu MO. [29]

Práce vznikla v rámci projektu výzkumu, vývoje a inovací „Trendy, rizika a scénáře bezpečnostního vývoje ve světě, Evropě a ČR – dopady na bezpečnostní politiku a bezpečnostní systém ČR“, VG2012013009 a výzkumného záměru FSV UK Praha, „Rozvoj české společnosti v Evropské unii: výzvy a rizika“, MSM 0021620841.

Poznámky k textu:

- [1] Text se nezabývá podrobně státními podniky a státními příspěvkovými organizacemi, vůči nimž MO vykonává zřizovatelské a zakladatelské funkce ve smyslu zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku a zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.
- [2] *Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, v platném znění – výpis.*
Čl. 2
 3. Státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon.
 4. Každý občan může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nesmí být nucen činit, co zákon neukládá.
- [3] *Zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, v platném znění – výpis.*
§ 1
V České republice působí tyto ústřední orgány státní správy, v jejichž čele je člen vlády:
12. Ministerstvo obrany
- [4] *Zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon) – výpis.*

§ 254

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2015, s výjimkou ustanovení § 5 odst. 3, § 6 odst. 2, § 9 odst. 3 písm. d) a e) a odst. 4, § 11 až 13, § 32 až 34, § 135, § 136 odst. 2, § 235, § 236 odst. 1 a 2, § 237 odst. 1, 3 a 4, § 242, § 243 odst. 1 až 3, § 252 a přílohy č. 1, která nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

- [5] *Ústavní zákon č. 1/1993 Sb.*, Ústava České republiky, v platném znění – výpis.

Čl. 79

(1) Ministerstva a jiné správní úřady lze zříditi a jejich působnost stanovit pouze zákonem.

- [6] *Zákon č. 585/2004 Sb.*, o branné povinnosti a jejím zajišťování (branný zákon), v platném znění – výpis.

§ 9

(1) Zřizují se krajská vojenská velitelství jako vojenské správní úřady. V čele krajského vojenského velitelství je ředitel, kterým je voják z povolání; o jeho služebním zařazení rozhoduje ministr obrany.

- [7] *Zákon č. 309/2000 Sb.*, o obranné standardizaci, katalogizaci a státním ověřování jakosti výrobků a služeb určených k zajištění obrany státu a o změně živnostenského zákona, v platném znění – výpis.

§ 1

(1) Zřizuje se Úřad pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti (dále jen „Úřad“). Sídlem Úřadu je Praha. Úřad má celostátní působnost a je podřízen Ministerstvu obrany (dále jen „ministerstvo“).

- [8] *Zákon č. 222/1999 Sb.*, o zajišťování obrany České republiky, v platném znění – výpis.

§ 35

(1) Státní správu na území újezdu vykonává v rozsahu úkolů, které stanoví tento zákon nebo jiné zvláštní právní předpisy, správní úřad s názvem újezdni úřad.

(2) Újezdni úřad je součástí vojenským orgánem, který plní úkoly při zajišťování obrany státu. Je podřízen ministerstvu.

Příl. 1

Seznam vojenských újezdů a újezdních úřadů, sídla újezdních úřadů a příslušnost území újezdu k okresu

1. Vojenský újezd Boletice; Újezdni úřad vojenského újezdu Boletice; sídlem újezdního úřadu jsou Boletice; území újezdu náleží do okresu Český Krumlov.
2. Vojenský újezd Brdy; Újezdni úřad vojenského újezdu Brdy; sídlem újezdního úřadu je obec Jince; území újezdu náleží do okresu Příbram.
3. Vojenský újezd Březina; Újezdni úřad vojenského újezdu Březina; sídlem újezdního úřadu je město Vyškov; území újezdu náleží do okresu Vyškov.
4. Vojenský újezd Hradiště; Újezdni úřad vojenského újezdu Hradiště; sídlem újezdního úřadu je město Karlovy Vary; území újezdu náleží do okresu Karlovy Vary.
5. Vojenský újezd Libavá; Újezdni úřad vojenského újezdu Libavá; sídlem újezdního úřadu je město Libavá; území újezdu náleží do okresu Olomouc.

- [9] *Zákon č. 289/1995 Sb.*, o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), v platném znění – výpis.

§ 47

(2) Státní správu lesů ve vojenských lesích, které jsou v působnosti Ministerstva obrany, vykonává v rozsahu působnosti obecního úřadu obce s rozšířenou působností a krajského úřadu Vojenský lesní úřad. Vedoucím Vojenského lesního úřadu jmenuje a odvolává ministr zemědělství na návrh ministra obrany.

- [10] *Zákon č. 214/2004 Sb.*, o zřízení Univerzity obrany – výpis.

§ 1

(1) Zřizuje se vojenská vysoká škola s názvem Univerzita obrany. Sídlem této vojenské vysoké školy je Brno. Univerzita obrany vzniká splnutím Vysoké vojenské školy pozemního vojska ve Vyškově, Vojenské akademie v Brně a Vojenské lékařské akademie Jana Evangelisty Purkyně v Hradci Králové, které ke dni zřízení Univerzity obrany zanikají.

- [11] *Zákon č. 111/1998 Sb.*, o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), v platném znění – výpis.

Vojenské a policejní vysoké školy

§ 94

(1) Vojenské vysoké školy vzdělávají odborníky zejména pro ozbrojené síly. Mohou na nich studovat též studenti, kteří nejsou vojáky v činné službě.

§ 95

(1) Vojenské vysoké školy jsou součástí organizační složky státu Ministerstva obrany financované ze státního rozpočtu, zejména z kapitoly Ministerstva obrany, policejní vysoké školy jsou organizační složky státu financované z kapitoly Ministerstva vnitra; vztahují se na ně ustanovení části

druhé s výjimkou § 14, 15, § 17 odst. 1 písm. c), § 18 až 20. Na státní vysoké školy se nevztahuje ustanovení § 2 odst. 2. Státní vysoké školy mohou být poskytnuty prostředky podle § 18 odst. 2 písm. a) a b) a odst. 5. Ministerstvo může vojenské vysoké škole poskytnout dotaci na stipendia podle § 91 odst. 2 písm. e) nebo podle § 91 odst. 3 přiznávána studentům studijních programů v oblasti bezpečnostních studií, kteří nejsou vojáky v činné službě; podmínky dotací, jejich užití a zúčtování se řídí obecnými předpisy pro nakládání s prostředky státního rozpočtu.

- (7) Ministr obrany vykonává vůči vojenským vysokým školám a ministr vnitra vykonává vůči policejním vysokým školám tyto působnosti:
 - a) předkládá prezidentu republiky návrh na jmenování, popřípadě odvolání rektora,
 - b) rozhoduje o zřízení, sloučení, splynutí, rozdělení nebo zrušení fakulty na návrh rektora a po stanovisku akreditační komise,
- (8) Ministerstvo obrany vykonává vůči vojenským vysokým školám a Ministerstvo vnitra vůči policejním vysokým školám působnost ministerstva v těchto věcech:
 - b) rozděluje finanční prostředky ze státního rozpočtu,
 - c) kontroluje zákonnost a hospodárnost při nakládání s finančními a hmotnými prostředky poskytnutými ze státního rozpočtu a při hospodaření s majetkem ve vlastnictví České republiky,
 - j) plní úkoly nadřízeného správního orgánu vysokých škol ve správním řízení,
- (9) Ministerstvo obrany v oblasti vojenství a Ministerstvo vnitra v oblasti bezpečnostních služeb plní úkoly ministerstva a veřejné vysoké školy podle § 89 a 90 při uznávání zahraničního vysokoškolského vzdělání a kvalifikace.

Příloha 2

Vojenská vysoká škola: Univerzita obrany v Brně

- [12] *Zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), v platném znění – výpis.*

§ 8

Právní postavení škol a školských zařízení

- (3) Ministerstvo obrany, Ministerstvo vnitra, Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo práce a sociálních věcí zřizuje školy a školská zařízení jako organizační složky státu⁽⁵⁾ nebo jako jejich součásti.
- (5) Ministerstva uvedená v odstavcích 2 až 4 plní funkce zřizovatelů škol a školských zařízení jménem státu.

⁽⁵⁾ Zákon č. 219/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- [13] *Zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, v platném znění – výpis.*

§ 3

Zakladatel podniku

- (1) Zakladatelem podniku je stát. Jeho jménem vykonává funkci zakladatele ministerstvo, do jehož působnosti spadá předmět podnikání podniku, pokud zákon nestanoví jinak.
- (2) Podniky založené podle tohoto zákona jsou zakládány k uspokojování významných celospolečenských, strategických nebo veřejně prospěšných zájmů.
- (3) Podnik neručí za závazky státu a stát neručí za závazky podniku, není-li zákonem stanoveno jinak.
- (4) Funkci zakladatele podniku zabezpečujícího v určitém rozsahu úkoly pro obranu státu, pokud jím není Ministerstvo obrany, může vykonávat i jiné ministerstvo pouze po předchozím souhlasu Ministerstva obrany.
- (5) Podnik může být založen pouze na základě předchozího souhlasu vlády.
- (6) Vnitřní organizace podniku a organizace vnitřního řízení je ve výhradní působnosti podniku. Podnik může stanovit, které vnitřní organizační jednotky se zapíší do obchodního rejstříku jako odštěpné závody.

§ 4

Založení podniku

- (1) Podnik se zakládá zakládací listinou, kterou jménem státu vydává příslušné ministerstvo.

- [14] *Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, v platném znění – výpis.*

Postavení ostatních státních organizací

§ 54

- (1) Státní příspěvkové organizace zřízené, popřípadě řízené podle dosavadních předpisů ústředními orgány, okresními úřady a školskými úřady a dále Konsolidační banka Praha, státní peněžní ústav, a jiné státní organizace zřízené (založené) na základě zvláštního právního předpisu nebo zvláštním

právním předpisem, které ve vztahu k majetku dosud vykonávaly právo hospodaření, popřípadě právo společného hospodaření podle dosavadních předpisů anebo které budou ještě obdobně zřízeny (založeny), (dále jen „organizace“), jsou právnickými osobami a hospodaří s majetkem (§ 8). Při tom se řídí zvláštními právními předpisy a těmi ustanoveními tohoto zákona, která se vztahují na organizační složky příslušné hospodařit s majetkem podle § 9, nejde-li o úkony vyhrazené pouze ministerstvům. Dosavadní pohledávky a jiná majetková práva organizací se pro účely tohoto zákona považují za majetek (§ 8). Působnost tohoto zákona se nevztahuje na státní podniky založené podle zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů, včetně těch, které se považují za založené podle uvedeného zákona, na státní organizace, které se uvedeným zákonem v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem řídí, a na Budějovický Budvar, národní podnik. Hospodaření těchto státních organizací upravují zvláštní právní předpisy.

- (2) Výkon zřizovatelských (zakladatelských) funkcí vůči organizacím se řídí tímto zákonem, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak. Novou organizaci lze však zřídit (založit) pouze v případech a za podmínek stanovených zvláštním právním předpisem; to platí rovněž pro rozhodování o rozdělení, sloučení, splynutí a jiných změnách organizace.

[15] *Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, v platném znění – výpis.*

§ 3

- (1) K zajišťování své bezpečnosti vytváří Česká republika ozbrojené síly.
(2) Ozbrojené síly se člení na armádu, Vojenskou kancelář prezidenta republiky a Hradní stráž.

[16] *Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, v platném znění – výpis.*

§ 7

Ministerstvo

- (1) Ministerstvo při řízení armády
b) zřizuje a ruší vojenské útvary, vojenská zařízení a vojenské záchranné útvary,

§ 13

Armáda je základem ozbrojených sil a organizačně se člení na vojenské útvary, vojenská zařízení a vojenské záchranné útvary, které se mohou slučovat do větších organizačních celků.

[17] *Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, v platném znění – výpis.*

§ 7

Ministerstvo

- (3) Součástí ministerstva je Generální štáb Armády České republiky, který zabezpečuje velení armádě. V jeho čele je náčelník Generálního štábu Armády České republiky (dále jen „náčelník Generálního štábu“).

- (4) Náčelníka Generálního štábu jmenuje prezident na návrh vlády a po projednání ve výboru Poslanecké sněmovny příslušném ve věci obrany. Prezident ho také na návrh vlády odvolává. Náčelník Generálního štábu je podřízen ministroví.

[18] *Zákon č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky, v platném znění – výpis.*

§ 7

Ministerstvo

- (1) Ministerstvo při řízení armády
d) provádí státní odborný dozor nad určenými technickými zařízeními a bezpečností jejich provozu. Státním odborným dozorem se rozumí

1. dozor nad dodržováním bezpečnosti určených technických zařízení,
2. dozor nad dokumentacemi a technologiemi určených technických zařízení z hlediska bezpečnosti určených technických zařízení,
3. vydávání odborných a závazných stanovisek, zda se při projektování, konstrukci, výrobě, montáži, provozu, obsluze, opravách, údržbě a revizi určených technických zařízení plní požadavky na bezpečnost určených technických zařízení,
4. prověřování odborné způsobilosti k montáži, opravám, revizím a zkouškám určených technických zařízení,
5. prověřování odborné způsobilosti fyzických osob k činnostem na určených technických zařízeních,
6. prověřování způsobilosti prototypů určených technických zařízení k provozu.

Zákon o technických požadavcích na výrobky tím není dotčen.

[19] *RMO č. 1/1995, Zřízení rozpočtové organizace Vojenský vlečkový úřad.*

K provozování drah v oboru působnosti Ministerstva obrany (vojenských vlečků) a k provozování drážní dopravy na nich podle zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, zřizují dnem 1. ledna 1996 podle § 31 zákona ČNR č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky

a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky), ve znění pozdějších předpisů, rozpočtovou organizaci Vojenský vlečkový úřad.

- [20] *Zákon č. 289/2005 Sb.*, o Vojenském zpravodajství, v platném znění – výpis.

§ 1

- (1) Zřizuje se Vojenské zpravodajství jako jednotná ozbrojená zpravodajská služba České republiky.
- (2) Postavení a působnost Vojenského zpravodajství a jeho spolupráci s ostatními zpravodajskými službami České republiky upravuje zvláštní právní předpis.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

- [21] *Zákon č. 153/1994 Sb.*, o zpravodajských službách ČR, v platném znění – výpis.

§ 3

V České republice působí tyto zpravodajské služby:

- a) Bezpečnostní informační služba, jejíž příjmy a výdaje tvoří samostatnou kapitolu státního rozpočtu,
- b) Úřad pro zahraniční styky a informace, jehož rozpočet je součástí rozpočtové kapitoly Ministerstva vnitra,
- c) Vojenské zpravodajství jako součást Ministerstva obrany.⁽²⁾

⁽²⁾ § 16 odst. 2 písm. e) zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 290/2005 Sb.

- [22] *Zákon č. 221/1999 Sb.*, o vojácích z povolání, v platném znění – výpis.

§ 6

Služební zařazení

- (1) Voják v průběhu služebního poměru vykonává službu podle potřeb ozbrojených sil na území státu i v zahraničí v
 - a) ozbrojených silách České republiky,
 - b) ministerstvu.

- [23] *Zákon č. 220/1999 Sb.*, o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze, v platném znění – výpis.

Základní ustanovení

§ 1

Tento zákon upravuje právní poměry osob, které konají vojenskou činnou službu formou základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení v ozbrojených silách České republiky (dále jen „ozbrojené síly“), a některé právní poměry vojáků v záloze.

§ 4

Výkon vojenské činné služby

- (1) Voják v základní nebo náhradní službě a voják v záloze povoláný na vojenské cvičení (dále jen „voják“) vykonává vojenskou činnou službu na území České republiky podle potřeb ozbrojených sil v útvech
 - a) Armády České republiky,
 - b) Hradní stráže.
- (2) Do zahraničí lze vojáka vyslat pouze za účelem účasti na vojenských cvičeních a vojenském výcviku.

- [24] *Bílá kniha o obraně* – výpis.

10.31 601. skupina speciálních sil generála Moravce, která je řízena velitelstvím pro speciální operace, je od 1. ledna 2013 převedena do přímé podřízenosti náčelníka Generálního štábu AČR. Velitelství pro speciální operace je určeno k řízení a velení speciálními silami a speciálními operacím.

- [25] *Zákon č. 124/1992 Sb.*, o Vojenské policii, ve znění platném do vyhlášení zákona č. 213/2000 Sb. – výpis.

§ 1

Úvodní ustanovení

Vojenská policie je službou Československé armády, která v rozsahu vymezeném tímto zákonem plní úkoly policejní ochrany Československé armády. Vojenským policistou může být pouze voják z povolání.

§ 4

Organizace Vojenské policie

- (1) Vojenská policie se člení v souladu s organizační strukturou Československé armády. Organizační strukturu a početní stavy Vojenské policie stanoví ministr obrany České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „ministr obrany“).
- (2) V čele Vojenské policie stojí náčelník Vojenské policie, kterého jmenuje a odvolává ministr obrany.

[26] Zákon č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, v platném znění – výpis.

§ 1

Úvodní ustanovení

Vojenská policie v rozsahu vymezeném tímto zákonem plní úkoly policejní ochrany ozbrojených sil, vojenských objektů, vojenského materiálu a ostatního majetku státu, s nímž hospodáři Ministerstvo obrany. Vojenským policistou může být pouze voják z povolání.

§ 4

Organizace Vojenské policie

(1) Organizační strukturu Vojenské policie stanoví ministr obrany po projednání v příslušném výboru Poslanecké sněmovny parlamentu.

(2) V čele Vojenské policie stojí náčelník Vojenské policie, kterého jmenuje a odvolává ministr obrany po projednání ve výboru Poslanecké sněmovny příslušném ve věcech obrany. Náčelník Vojenské policie je přímo podřízen ministru obrany.

[27] *Cíle a principy reformy ozbrojených sil ČR*. MO-AVIS, zvláštní publikace, 2001.

Koncepce výstavby profesionální AČR a mobilizace ozbrojených sil ČR (duben/2002), *A-report*, zvláštní číslo, 2002.

Koncepce výstavby profesionální AČR a mobilizace ozbrojených sil ČR (XI/2002), MO 2002.

Koncepce výstavby profesionální AČR a mobilizace ozbrojených sil ČR, přepracovaná na změněný zdrojový rámec (listopad/2003), *A-report*, č. 24/2003.

Transformace resortu MO, *A-report*, zvláštní číslo, 2007.

Dlouhodobá vize resortu MO. MO-AVIS, 2008.

[28] OCHRANA, F. *Manažerské metody ve veřejném sektoru*. Praha: Ekopress, 2007.

[29] KRULÍK, V. Možné přístupy k reformě bezpečnostního systému. *Vojenské rozhledy*, 2011, roč. 20, č. 4, str. 62, ISSN 12-10-3292.

Je velmi pravděpodobné, že odstoupení od záměru vypracovat Koncept bezpečnostního systému ČR, ať již k němu vedly jakékoliv důvody, nebude definitivní. Vše nasvědčuje tomu, že když v minulosti státní správu k úpravám bezpečnostního systému nepřiměla objektivní potřeba zajišťování bezpečnosti v kontextu nových hrozeb a rizik (s využitím všech příležitostí spojeneckého prostředí NATO a integrující se Evropy), tak k požadavku modernizovat a zefektivnit bezpečnostní systém nakonec povede potřeba koncentrovat finanční prostředky přednostně na rozhodující prvky bezpečnostního systému disponující nezbytnými schopnostmi, v kombinaci s obecnou potřebou hledání úspor ve veřejné správě. Koncept reformy bezpečnostního systému bude muset být dříve nebo později vypracován a bezpečnostní systém jeho prostřednictvím upraven a zefektivněn.

Použitá (doporučená) literatura – zdroje:

OCHRANA, F. *Manažerské metody ve veřejném sektoru*. 2. vydání, Praha: Ekopress, 2007, 178 str., ISBN 80-86929-23-X.

Bílá kniha o obraně. 1. vydání, Praha: MO-OKP, 2011, 168 str., ISBN 978-80-7278-564-3.

Cíle a principy reformy ozbrojených sil ČR. MO-AVIS: zvláštní publikace, 2001, počet str. 93. ISBN 80-7278-123-4.

Dlouhodobá vize resortu Ministerstva obrany. *A-report*, 2008, č. 20, str. I-XV, ISSN 1211-801X.

Koncepce výstavby profesionální Armády České republiky a mobilizace ozbrojených sil České republiky. *A-report*, 2002, zvláštní číslo, počet str. 64, ISSN 1211-801X [dubnová verze, vzata na vědomí, IV/2002].

Koncepce výstavby profesionální Armády České republiky a mobilizace ozbrojených sil České republiky přepracovaná na změněný zdrojový rámec. *A-report*, 2003, č. 24, 40 str., ISSN 1211-801X.

Transformace resortu Ministerstva obrany České republiky. *A-report*, 2007, zvláštní číslo, 32. str., ISSN 1211-801X.

Vojenská strategie České republiky. Praha: MO-AVIS, 2008, 12 str., ISBN 978-80-7278-483-7.

Sbírka zákonů ČR, ASPI – Automatizovaný systém právních informací, <http://aspi.profitpro.cz/aspi/web-aspi.htm#top>.

Databáze vnitřních předpisů a ostatních dokumentů Věstníku MO (intranet MO).